

1998.06.08

Tévedések szomorújátéka

Elolvasva Elek István Nyílt kérdések **Eörsi Istvánhoz** című cikkét (MH, május 14.), felteszem a kérdést: ki nem mond igazat? Elek István Antall József mozdulatait idézi annak a bizonyításául, hogy a miniszterelnöki nyilatkozatban szó sem volt az ötmillió határon túli magyarra vonatkozó, közjogi értelmű igénybejelentésről, csupán arról történt említés, hogy lélekben, érzésben óhajt tizenötmillió magyar miniszterelnöke lenni. Az idézett szavak azonban később, amolyan bizonyítványmagyarazatként hangzottak el. A választási győzelem éjszakáján, az öröm paroxizmusában megszületett kijelentésben a „lélekben” és az „érzésben” szavak nem szerepeltek.

Amikor a választási eredmények nyilvánvalóvá tették, hogy élete fő vágya valósággá válik, Antall azt mondta, hogy tizenötmillió magyar miniszterelnökének tekinti magát. A világsajtó ezt a mondatot kapta fel és adta tovább. Feleségemmel együtt néztük a Bem téri MDF-központból sugárzott élő közvetítést, és egyszerre szisszentünk fel a mondat hallatán. Feleségemnek felvidéki, nekem partiumi és erdélyi gyökereim lévén, biztosra vettük, hogy ezt a mondatot sokszor fogjuk még viszonthallani. A magánember részéről érthető, ám politikusnak készülő személy szájából nem jól hangzó kijelentés mentsége csak az lehet, hogy még hiányzott a rutin, amit korábban nem volt alkalma megszerezni. Antall maga is érezte, hogy hibát követett el, és néhány héttel később jelentette ki azt, amire cikkében Elek István utal. Javaslom a szerzőnek, hogy nézze meg az egykori eredeti tévéhíradást, a helyszíni közvetítést, és győződjék meg tévedéséről. Mert én nem tételezem fel, hogy tudatosan mást állít, mint a valóságot vagy azt, amit annak hisz. Akkor ugyanis azt kellene hinnem és kijelentenem, hogy nem mond igazat.

Közéletünkben, sajnos, eldurvult a stílus. Csurka István – egyébként joggal – felháborodott azon, hogy Horn Gyula szerint normális ember nem örülhet a MIÉP parlamentbe jutásának. Ő viszont csalónak és korruptnak nevezte a kormányt. Olykor becsületsértések özöne hangzik el egy-egy gyűlésen, sőt az Országházban is tanúi lehetünk nem odaillo mondatoknak. Jó volna, ha a toll és a gondolkodás olyan avatott mesterei, mint Elek István, megválogatnák szavaikat – példát mutatva ezzel a nagypolitikának.

Más téma:

Simon János Mit válaszolt anno gróf Andrássy Gyula című cikkének (MH, május 21.) első mondatában a grófot a Monarchia első külügyminisztereként említi. Tévedés! Andrássy Gyula a kiegyezés utáni Magyarország első miniszterelnöke volt 1867–1871 között, és csak ezután lett az Osztrák–Magyar Monarchia külügyminisztere, és ezt a tisztséget nyolc éven keresztül töltötte be. Ebben a minőségében a második volt. A Monarchia első külügyminisztere – más fontos tisztségek betöltése mellett – báró Beust Frigyes volt. A helyes fogalmazás az lett volna, hogy idősebb Andrássy Gyula volt a Monarchia első magyar külügyminisztere.

Dr. Del Medico Imre

Budapest